

kalde dem til sig, ikke derved, at de, idet de bryde med Slesvig-Holsteinsmen, til Gjengjæld gjøre dem hvad andet Godt, som kan være ønskbærdigt for dem — men ved at lade en Udflugt aaben for dem til at gjenoplive et Slesvig-Holstein; de lukke Døren, men lade dog en Sprække i den, hvorigjennem det Gamle paany kan opstaae; og finde Slesvig-Holsteinerne sig i Kundgjørelsen, er det ikke fordi de antage, at Slesvig-Holsteinsmen er brudt, men fordi de mene, at de paa Kundgjørelsens Grund kunne begynde en ny slesvig-holsteinsk Bygning (Hør!).

Medens saaledes saavel Kundgjørelsen som Ministeriets Tillegnelse deraf, og dets Forsvar derfor, maa gjøre det i høi Grad betænkeligt, at overlade dette Ministerium at udføre den i Kundgjørelsen hjemlede Politik, bliver dette dog endnu mere betænkeligt, naar man vender sit Blik til de politiske Personligheder, hvoraf Ministeriet bestaaer. Det er allerede fremhævet, hvorledes den ærede Premierministers hele Argumentation og Behandling af denne Sag har gjort Forholdet endnu mere uklart, end det er i sig selv: der nægtes Oplysning baade om Fortiden og om Fremtiden, og Ministerens Argumentation overfor Rigsdagen har været saa gjennemtrængt af en saa usand og forvanskende — maaskee Stærpsindighed, maaskee Spidsfindighed — at den i Sandhed snarere giver Adkomst til alt Andet end Tillid. Den ærede Minister vil maaskee svare mig, at en Diplomat skal være snild som en Slange; — ja, det er vel muligt; men han skal ikke være snild som en Slange mod os; det er ikke indad, men udad, — mod de Fremmede, — at Ministeren skal vende sin Slangedygtighed; — men jeg frygter for, at i Forhold til dem viser han sig som en Due — en Due i de europæiske Drues Kloer: — det er maaskee ogsaa derfor, at han er saa vel seet af disse Drue. Der er ganske vist i Ministeriet Mænd, som man ellers kunde have haft Tillid til; men just i Forhold til den slesvigiske Sag have alle Ministrene en saadan Udviklingshistorie, at det er umuligt at bygge paa dem. Den ærede Indenrigsminister, — hvem vi vistnok kunde ønske som Indenrigs-, men ikke som Minister, — har tidligere mere end let nogen anden

Danskt udtalt sig for Slesvig-Holsteinsmen; han var vel siden Medlem af Novemberministeriet, men udtraadte atter af dette, og er nu først indtraadt i dette Ministerium: Overensstemmelse med den allerhøieste Kundgjørelse. Hvor meget man altsaa iøvrigt kan anerkjende den ærede Ministers Fortjeneste, kan han dog i det Forhold, som nu er Gøvedsagen, ikke være nogen sikker Støtte. — Den ærede Finantsminister, som var Commissarius for Mars-Ministeriet og siden har siddet i alle Ministerierne, kan vist heller neppe forlange, at man skal sætte betydelig Tillid til ham, som en faststaaende Personlighed i vanskelige Forhold: — den ærede Minister har næsten erhvervet sig Ret til at kaldes Danmarks Tallebrand — vel maaskee ikke i at føre den danske Ben, det vil jeg ikke paastaae; men derimod i Talentet til at tage Plads i de meest forskellige Ministerier. Den ærede Justitsminister var med at vedtage Notabel-Majoritetens Betænkning med Undtagelse af et eneste Punkt, og dog traadte han efter saa Maaneder ind i et Ministerium, som bestemt desavouerede denne Betænkning, og det hele Grundlag, hvorpaa den hvilede. Heller ikke han synes saaledes at kunne gjøre Krav paa nogen særlig Tillid. — Marineministeren have vi ikke den Gæde at kjende saameget, at vi med Sikkerhed skulde kunne anerkjende ham som Styrmænd for Staten i disse vanskelige Forhold; han kan ikke, naar der iøvrigt ikke ere Mænd i Ministeriet, som berettigede til en saadan Tillid, ved sin Person give nogen virkelig Garantie. — Der er et Medlem af Ministeriet tilbage, som jeg beklager ikke er tilstede idag, det er det Medlem, som maaskee mere end nogen Anden er Skyld i nærværende Adresse (Hør!). Jeg skal ikke omtale hans Forhold i andre Retninger; der foreligger iøvrigt Momenter til at bedømme dem i de forskellige Budgetter, i de Regnskaber, som ikke ere afslagte, i de Resultater, som fremgik af Forhandlingerne igaar og i mange andre Forhandlinger; men jeg skal henholde mig til det, som fremgik navnlig af den Forhandling, hvori jeg selv deeltog for kort Tid siden, om Vernepligtslovens Fortolkning, det var deraf klart, at Ministeren netop manglede den